

[Anders Poulsen]

hensigtsmæssige forhold mellem private og offentlige pensioner.

Det administrativt komplicerede lovstov gør, at vi i venstre er tilfredse med den bemyndigelse til ministeren, der ligger i ændringsforslagene med hensyn til visse tekniske lempelser, men det er også venstres opfattelse i forbindelse med det komplicerede, at denne lovgivnings fremtidige virkninger nøje bør og skal følges fra politisk hold.

Jeg kan på venstres vegne anbefale, at man stemmer for de af ministeren stillede ændringsforslag.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg skal ikke gå ind i en kommentar til de enkelte ændringsforslag, men blot sige, at vi har skønnet, at de deler sig i to grupper. Den ene gruppe er en række ændringsforslag, der præciserer nogle ting, og som giver ministeren beføjelser til nogle ting. Den anden gruppe ændringsforslag handler om at lempe lovforslaget. Der er bl. a. lempet på overgangsordningerne, der er lempet i forhold til indbetalingstidspunktet, og så er der sket en lille smule på pantebrevsområdet. Disse lempelser vil vi gå imod. Man skal tænke på, at pensionsopsparing stadig væk – også uden disse lempelser – vil være den bedste form for opsparing, vi har, den, der giver de fleste renter.

Grunden til, at jeg går herop, er, at hr. Gammelgård siger: nu regner vi med, at de ministerbeføjelser, der kommer til at ligge i loven på baggrund af ændringsforslagene, vil blive brugt til gavn for dem, der sparer op til pensionering. For os betyder ministerbeføjelserne og de præciseringer, der ligger heri, at vi regner med, at provenuet skal være det samme, men at ministeren inden for de rammer, der foreligger, og inden for det provenu, der er beregnet, kan lave nogle præciseringer og kan gå ind og afklare nogle af de måske uafklarede punkter, der vil være.

Som man også kan se af betænkningen, har vi tænkt os at stemme for en del ændringsforslag – det er dem, vi regner med er præciseringer – mens vi vil stemme imod de lempelser, der foreslås.

Askjær Jørgensen (FP):

Det lovforslag, der er til anden behandling nu i folketinget, er et lovforslag, der handler om løftebrud.

Der er en række lønmodtagere, der har haft ansættelse under visse betingelser, og man har aftalt lønvilkår under visse forudsætninger. Disse lønmodtagere skal nu have et gok i tuden af et folketingsflertal. Det er såvel SF som socialdemokraterne og regeringspartierne, der ønsker at svigte lønmodtagerne. Man siger til borgerne i dette samfund: de forudsætninger, I har taget job under, de forudsætninger, hvorunder I har aftalt jeres lønvilkår, skal aldeles ikke være gældende, dem sætter vi ud af kraft. Det svarer til, at man f. eks. har inddraget dyrtidspensioner, og mange andre ting, som f. eks. SF har vendt sig imod. Det er karakteristisk, at et parti som SF, der påberåber sig at varetage lønmodtagernes interesser, nu er med til at stjæle fra lønmodtagerne. Men det er altså tingenes tilstand. Vi har nu netop hørt, at ordføreren for SF ikke vil være med til at lempe lovforslaget, ikke vil være med til at retfærdiggøre det en smule, tværtimod vil man forstærke tyveriet fra lønmodtagerne.

Jeg synes, det er glimrende, at vi her har fået SFs stilling i forholdet til lønmodtagerne sat i den rigtige belysning. Vi ved altså, at SF under ingen omstændigheder vil støtte lønmodtagerne. Tværtimod vil man hellere end gerne være med til at stjæle mest muligt fra lønmodtagerne, og det dér med at respektere, hvad lønmodtagerne har aftalt, det blæser man på. Indgåede aftaler mellem arbejdstagere og arbejdsgivere blæser fru Marianne Bentsen-Pedersen og SF på, så det brager. Det er realiteterne. SF blæser på indgåede aftaler mellem lønmodtagere og arbejdsgivere.

Vi betragter samtlige ændringsforslag stillet af ministeren for skatter og afgifter som ændringsforslag, der gør forslaget lidt mere moderat. Vi skal ikke gå ind i den tekniske virkning af de enkelte ændringsforslag, men skal meddele, at når ministeren ønsker, at lovforslaget skal se sådan ud, skal vi ikke modsætte os det. Vi skal dog meddele, at de ændringsforslag, der er stillet af det radikale venstre, vil vi stemme for, for vi synes, at de gør det endnu mere rigtigt.

Men når vi siger, at vi stemmer for regeringens ændringsforslag – de ændringsforslag, der er stillet af ministeren for skatter og